

Oświadczenie CMWP SDP w sprawie apelacji Prokuratury od wyroku uniewinniającego Aleksandra Gawronika od zarzutu podżegania do zamordowania poznańskiego dziennikarza Jarosława Ziętary

CMWP SDP zapowiada wsparcie apelacji Prokuratury Rejonowej w Krakowie od wyroku uniewinniającego byłego senatora Aleksandra Gawronika od zarzutu podżegania do zamordowania poznańskiego dziennikarza Jarosława Ziętary. W ocenie CMWP SDP Sąd I instancji dokonał wybiórczej i jednostronnej oceny dowodów, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a także zawarł w uzasadnieniu wyroku wewnętrzne sprzeczności, co prowadzi do sprzeczności ustaleń sądu z całokształtem zebranego w sprawie materiału.

Analiza uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu - III Wydział Karny z dnia 24 lutego 2022 r. prowadzi do wniosku, że niezbędne wymogi (oceniane również pod kątem prawno-międzynarodowym) nie zostały w tym zakresie przez sąd spełnione. W związku z powyższym należy uznać za uzasadnioną apelację, którą od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Regionalny w Krakowie, aczkolwiek opinia CMWP z konieczności odnosi się do wybranych jej elementów. Zarzuty apelacji wskazują na poważne naruszenie przepisów postępowania, co budzi zaniepokojenie CMWP SDP i wymaga dogłębnej analizy przez Sąd II Instancji.

Istotne wątpliwości CMWP SDP budzi stanowcze stwierdzenie sądu I instancji, jakoby prokurator nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu przestępstwa, co skutkowało wydaniem wyroku uniewinniającego. Sąd I Instancji poddał przecież zgromadzony w sprawie materiał dowodowy krytycznej ocenie, usiłując wykazać brak jego wiarygodności. W efekcie w rozumowaniu sądu powstała wewnętrzna sprzeczność, gdyż czym innym jest uznanie dowodów za nieprzekonywujące, a czym innym – ich rzekome nieprzedstawienie przez oskarżyciela

Wątpliwości budzi również wynikająca z uzasadnienia konkluzja sądu, jakoby zgromadzony materiał dowodowy nie wskazywał na to, by sprawy, którymi zajmował się J. Ziętara, miały skutkować jego uprowadzeniem i zabójstwem. Sąd wskazał m. in., że spośród opublikowanych przez J. Ziętare w okresie od stycznia do września 1992 r. sześćdziesięciu pięciu artykułów, tylko cztery dotyczą tematyki gospodarczej. Teza ta jest jednak gołosłowna i w istocie niczego konkretnego nie dowodzi. Oskarżyciel wskazał bowiem, że zabójstwo dziennikarza było spowodowane jego planowanymi (czyli przyszłymi) publikacjami dotyczącymi poznańskiej gospodarczej „szarej strefy”. Niebezpieczeństwo, które groziło J. Ziętarsze było więc związane już z samym faktem zbierania materiałów, a nie z dokonaną już publikacją.

Kolejny aspekt, to osoba oskarżonego. Jest rzeczą powszechnie wiadomą, że w latach 90. Aleksander Gawronik prowadził działalność, która stała się (ostatecznie) na tyle znana, że jest uznawana za istotną część historii transformacji PRL w III RP. Prawidłowo przeprowadzone postępowanie wymagałoby więc oceny materiału dowodowego i wpływających z niego wniosków przez pryzmat realiów tamtych lat, w tym dokonania przez sąd I Instancji ustaleń co do tego, kim w istocie był oskarżony w latach 90., jaką działalnością się trudnił, jakimi metodami działał, jakimi ludźmi się otaczał. O ile samo w sobie nie przesądzałoby to o sentencji wyroku, to jednak wymuszałyby konieczność

oceny wyjaśnień oskarżonego i innych dotyczących go materiałów w kontekście całokształtu jego działalności w tamtym okresie, a to w ocenie CMWP SDP się nie stało.

CMWP SDP zapowiada, iż prześle szczegółową opinię amicus curiae w tej sprawie do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu jeszcze w tym roku kalendarzowym.

(podpis)

dr Jolanta Hajdasz
dyrektor CMWP SDP

Warszawa, 6 grudnia 2022 r.